

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 213/2020
15.10.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац и Драгане Маринковић, чланова већа, у парници из радног односа тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Славко Макаји, адвокат из ..., против туженог РТБ Бор група, РТБ ДОО Бор, кога заступа Марко Дамњановић, адвокат из ..., ради поништаја решења и враћања на рад, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 280/2019 од 17.10.2019. године, у седници одржаној 15.10.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 280/2019 од 17.10.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Бору П1 75718 од 31.10.2018. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тражено да се поништи као неправилно и незаконито решење бр. 3318 од 30.12.2015. године, а тужиља врати на рад на послове које је обављала пре доношења овог решења. Ставом другим изреке, утврђено је да је тужба тужиље повучена у делу који се односи на накнаду материјалне штете због незаконитог отказа и исплате изгубљене зараде за сваки месец у висини од по 78.000,00 динара, за период од 30.12.2015. године и накнаду нематеријалне штете због претрпљених психичких болова и душевне патње због повреде права личности у износу од 500.000,00 динара. Ставом трећим изреке, тужиља је обавезана да туженом накнади трошкове поступка од 208.500,00 динара, са каматом од извршности до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 280/2019 од 17.10.2019. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиље и потврђена пресуда Основног суда у Бору П1 75/18 од 31.10.2018. године, у ставу првом и трећем изреке. Ставом другим изреке, захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка је одбијен.

Против правноснажне другостепене пресуде тужиља је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредбе парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану одлуку на основу члана 408. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11... 55/2014), па је нашао да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а ревизијско указивање на постојање битне повреде из тачке 12. наведеног члана, не представља разлог због кога се ревизија на основу члана 407. ЗПП може изјавити.

Према утврђеном чињеничном стању тужила је код туженог била у радном односу на неодређено време на пословима ... на пословима Анексом број 3. Уговора о раду од 16.12.2015. године, одређено је да се тужила привремено упућује на рад код другог послодавца, почев од 16.12.2015. године. Пре овог анекса тужили је уручено обавештење о понуди за закључење анекса уговора о раду ради премештаја на други одговарајући посао бр. 3175 од 16.12.2015. године, које је тужили уручено истог дана. Дана 17.12.2015. године, тужила се изјаснила на понуду, наводећи да тај анекс доживљава као врсту притиска да се дефинитивно измести са послова ..., а анекс није потписала. Оспореним решењем о отказу уговора о раду бр. 3318 од 30.12.2015. године, тужили је отказан уговор о раду на основу члана 179. став 5. тачка 2., у вези члана 171. став 1. тачка 3. и члана 174. Закона о раду и члана 183. став 1. тачка б. Колективног уговора туженог, зато што у остављеном року није потписала анекс 3. Уговора о раду ради упућивања на рад код другог послодавца.

Код овако утврђеног чињеничног стања, супротно наводима ревизије, правилно су нижестепени судови оценили да је неоснован захтев тужиле за поништај решења о отказу уговора о раду и враћање на рад.

Наиме, тужили је уговор о раду отказан применом одредби члана 179. став 5., тачка 2., у вези чланова 171. и 172. Закона о раду, према којим одредбама запосленом може да престане радни однос ако за то постоји оправдан разлог који се односи на потребе послодавца и то ако одбије закључење анекса уговора о раду, у смислу члана 171. став 1. тачка 1.-5. тог закона. У поступку је утврђено да се због недостатка кадрова у зависном предузећу туженог јавила потреба за ангажовањем тужиле (имајући у виду њено дотадашње искуство) па јој је тужени понудио закључење анекса уговора о раду ради распоређивања на одговарајуће радно место у трајању од годину дана. Како је тужени уз анекс уговора о раду тужили доставио и писмено обавештење које је садржало разлоге за понуђени анекс уговора о раду, рок у коме запослени треба да се изјасни (који није краћи од 8 радних дана), као и правне последице које настају непотписивањем анекса уговора о раду, правилно су нижестепени судови оценили да је понуда за закључење анекса уговора о раду законита. Стога, како је тужени у законитој процедури поступка за измену уговорених услова рада ради упућивања на рад на одговарајући посао код другог послодавца, тужили понудио измену уговорених услова рада премештајем на радно место које одговара њеној стручној спреми уз достављање разлога за понуду и рок од 8 дана у коме треба да се изјасни о понуди и упозорење на последице уколико анекс уговора не потпише, а тужила по протеклу остављеног рока наведени анекс уговора није потписала, правилно је тужени донео решење о отказу уговора о раду на основу члана 179. став 5. тачка 2. Закона о раду.

Супротно наводима ревизије побијано решење донео је ББ, директор за правне, кадровске и опште послове, кога је генерални директор овластио да одлучује о правима, обавезама и одговорностима из радног односа, па је о правима тужиље из радног односа одлучило овлашћено лице, на основу члана 192. Закона о раду.

Тужени је организован као друштво са ограниченом одговорношћу – матично предузеће, у чији састав улазе – зависна предузећа, међу којима је и РТБ Бор Топионица и рефинација бакра (послодавац код кога је тужиља упућена на рад), а међу којима је постојала стална пословна сарадња. Како се директор зависног предузећа од 16.12.2015. године, обратио туженом предузећу са захтевом за хитно упућивање двоје дипломираних ... због отварања нових погона, постојале су оправдане околности које се тичу организовања пословања туженог као холдинг компаније и настале потребе зависног предузећа у које је тужиља упућена. Стога, је неоснован навод ревизије да није постојао оправдан разлог за упућивање тужиље на рад код другог послодавца, јер су напротив постојали услови за то прописани чланом 174. Закона о раду.

Како се ни осталим наводима ревизије не доводи у сумњу правилност побијане пресуде, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци, на основу члана 414. ЗПП.

**Председник већа - судија
Звездана Лутовац,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић